यहान्गृह्णाति 5,1,2,16. fgg. TS. 1,8,18,1. 6,3,8,3. 6. श्राग्नेंग्वें देवानां पालावता नष्ट शिवजाम् Çiñka. Ba. 28,3. Kitu. Ça. 8,6,21. 11,1,26. Haav. 11362. नेष्ट्राहातारा P. 6,3,25. Sch. नेष्ट्रापातारा Pańkav. Ba. 25,15. Wird P. 3.2. 135, Vartt. 2 (vgl. Uććval...) von 1. नी (vgl. den aor. नेपत्) abgeleitet, im folgenden Vartt. aber von नेप्.

नेष्टु MBn. 13, 1541 Druckfehler für लोष्ट् d. i. लोष्ट.

ਜਲੂ (von ਜਲ੍ਹ) n. 1) das Som a-Gefäss des Neshtar (ਜਲ੍ਹੀਪ ਇਤਿਹਸ Nia. 8,3) RV. 4,15,9. 2,37,3.4. 1.2. — 2) das Amt des Neshtar (nach dem Schol.) Kitz. Ça. 9.8,13.

ন্ত্যি adj. dem Neshtar zugehörig, ihn betreffend u. s. w. Nia. 8, 3.

Air. Ba. 3, 50. 6, 14.

नेक (1. न + एक) adj. f. म्रा mehr als einer, mancher; pl. verschiedene, zahlreiche: निकुत लिखितं नेकम् Jión. 2,20. नेका वसति पूजित: MBB. 13,5338. नेक: स्रापद: समागमिष्यति Pankar. 84,24. नेकमुपदेशम् BBABTR. Suppl. 22, v. l. म्रावासे नेकस्मिन् Mirk. P. 28,29. सा द्रश् नगाविकाविकास सिरुत्तस्तवा नेकास पर्वतावम्याविकास मृगपितपाः ॥ N. 12,81. Наміч. 4328. वसानुचर् (Çiva) MBB. 13, 1231. वमाय 12,3661. वर्षा N. 12, 27. जिलद् Makku. 85,4. Dagak. in Brip. Chr. 198,15. Baig. P. 4,9,30. 5,24,29. Varia. Baig. S. 19, 17, 20.

नेकचर (नेक + चर्) adj. in Schaaren herumziehend, in Gesellschaft lehend (Gegens. रुकचर्); von Thieren Buig. P. 5,8,15.

नैकर्रिक (von निकर) adj. in der Nähe wohnend, benachbart P. 4,4, 73. भिनु Sch. नैकरिकाश्रमान् Вилт. 4,12. ग्रामस्यात्तिके क्रेशशमात्रं त्य-क्का यत्यो भिन्नवो ये निवसित्त ते नैकरिकाः Schol.

नैकाय (wie eben) n. Nähe, Nachbarschaft Katuls. 15, 125.

नैकारी f. N. pr. eines Dorfes bei den nördlichen Völkern gana पल-खादि zu P. 4,2,110. Davon adj. नैकार ebend.

नैजद्रम् (नैक + रृम्) m. N. pr. eines der Söhne des Viçvânıitra MBn. 13, 253.

नैक्रधा (1. न + एक्रधा) adv. vielfach, in vielfache Theile, nach verschiedenen Seiten: शीर्षयो: पतिता वृता विभिद्धनैंक्रधा तयो: MBH.3.433. नैक्रधा तं च चिट्केट्र HARIV. 6870. R. 6,77, 12. MARK. P. 14.68. BH.G. P. 1,9. 12. नैक्रधा — रस एका विभिद्धते 3,26,42. नैक्रधाइवन् 4,5,18.

नैकपृष्ठ (नैक + पष्ठ) m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 349 (°पृष्ठ) = VP. 187.

नैक्रभेंद्र (नैक + भेंद्र, adj. verschiedenartig AK. 3,2, 32. H. 1449.

नैकाद्रप (नैक + द्वप) adj. f. ह्या mannichfache Formen habend R. 1,23, 13, 37,24.

नैकशम् (1. न + एकशम्) adv. zu wiederholten Malen, oft VJUTP. 152. R. 3,36,21. Mrkkh. 144,2. VARAH. BRH. S. 93,12.

नेकशस्त्रम्य (von नेक + शस्त्र) adj. aus einer Menge von Geschossen bestehend: वर्ष R. 6,91,20.

नैकाषेय m. ein Kind der Nikashå, ein Råkshasa Halâs. 1,73. नैक-सेय H. 187, Sch.

नैकात्मन् तिक + म्राः) adj. verschiedenartige Naturen habend, Beiw. Civa's Civ.

নিকৃনিক (von নিকৃনি) adj. unredlich. hinterlistig. verworfen, gemein (von Personen) M. 4, 196 (nach der richtigen Lesart). MBn. 2, 2246. 3,

2034. 13848. 5, 1291. 5673. 9, 1568. 3320. 12, 6030. 13, 3568. 6587. Haniv. 8817. 11162. 11314. Внас. 18, 28 (nach der richtigen Lesart). R. 3, 17, 29. Varin. Ван. S. 5, 29.

नैखान्य (von निखान und dieses von खन् mit नि) adj. was dem Eingraben unterliegt: पूपस्य यज्ञैखान्यम् Shapv. Bh. 4, 4.

नैगर्ने (von निगम) 1) adj. gaņa ऋगयनादि zu P. 4,3,73. a) die vedischen Citate betreffend Nin. 1,20. Confile Titel der 1sten Abtheilung des Ninukta, genauer des 4ten, 5ten und 6ten Buchs, wo die im 4ten Adhjāja des Naichantuka zusammengestellten Nigama behandelt werden. - b) die heilige Schrift betreffend, darauf bezüglich, darin vorkommend, vedisch: ज्ञान Budg. P. 3,7,38. कृत्, धातु Nir. 2,2. — 2) m. a) ein Erklärer der heiligen Schriften: इति नैग्रमा: P. 5,4,118, Vartt. 2. - b) eine Upanishad H. an. 3,468. Med. m. 46 (wo नิก-म: zu lesen ist). - c) Weg, = हाति H. an. Halas, 5,29. Weg so v. a. Mittel: तेषा (दस्यूना) प्रतिविद्यातार्थे प्रवद्याम्यय नैगमम् MBs. 12, 3685. — d) = ন্য H. an. wohl kluges Benehmen u. s. w. — e) Städter AK. 3,4,23,143. H. ad. Med. Saddu. P. 4,25, a. - f) Handelsmann AK. 2. 9,78. 3,4,23, 143. H. 867. H. an. Med. Halaj. 2,416. Jagn. 2,192. MBH. 2,629. 4,674. दिनेभ्या बलम्ब्येभ्या नैगमेभ्यश्च 13,7709. विप्राः, कलनै-गमाः Навіч 10982. ब्राह्मणाः, नेगमाः R. 1,77,24. 2,39,21. 83,11. 106, 33. R. Gorr. 2,82, 11. 90, 11. 29. 6,112, 76. VIKE. 76. In den unter 171-म 8 aufgeführten Beispielen bedeutet निग्न viell. nicht Handelsmann, sondern Kaufmannschaft; vgl. मक्ति निगम नैगमानाम in einer grossen Versammlung von Kausteuten Dagan. 135, 10. - g) N. pr. eines alten Lehrers Vaju-P. in Verz. d. Oxf. H. 53, a, 1; vgl. VP. 278, N. 10.

नैगमिन (wie eben) adj. dem Veda eigenthümlich: लीप Kar. 2 zu P. 7.1. i.

नेगम्प m. eine Form des Skanda, die aber auch als Sohn und Spielkamerad desselben aufgefasst wird, MBn. 1,2588. 3,14867. 14634. 9,2487. 2489. VP. 120. Offenbar ursprünglich identisch mit नेगमेष.

नेगमंप m. N. eines den Kindern gefährlichen Dämons, der einen Widderkopf (मेष: vgl. नेगमंपष्टकागवज्ञ: MBH. 3, 14367. 14398. fg.) hat, Suga. 1,377,9. 2,384, 14. 392, 18. 393, 16. 394,5. — Vgl. नेडामंष.

नेग्रिय (von नेग्र) m. pl. N. einer SV.-Schule Ind. St. 1,61. 3,274. Müller, SL. 227. fg. 374.

नैघाएुक (von निघाए) 1) adj. gelegentlich erwähnt, nebenher gehend: नैघाएुकामिद् देवतानाम प्राधान्येनेद्गिति। तस्यद्न्यदेवते मस्ने निपतात नैं-घाएुकं तत् Nis. 1,20. बकुलमासा नैघएएकं वृत्तमार्थ्यमिव प्राधान्येन 2, 24. 3,12. 10.3. 11,2. — 2) n. Wörterverzeichniss, Benennung des hekannten vedis hen Glossars, Roth in der Einl. zu Nis. XII.

নিবায়ারেঁ (von নীবা + য়ান্তা) nach Sis. adj., niederen Stämmen angehörig; nach demselben in der Einl. zum RV. S. 7. n. N. pr. einer Stadt. Wohl n. collect. schlechtes Volk, niedriges Geschlecht, Gesindel Nia. 6, 32. নিবায়ান্ত্র মুঘ্যান সংশ্বাস সংশ্ব সং

নীঘক 1) n. der Kopf eines Stiers Taik. 2,9.22. H. 1264. — 2) f. ई eine schöne Kuh AK. 2,9,67. H. 1270. Haläs. 2,116. — Vgl. নীঘকা, নাঘিকিন্

नैचित्ये m. ein Fürst der Nikita P. 4,1,172, Sch.